

1. Obiekt

DOM MIESZKALNY

2. Czas powstania

ok. 1400/1. poł.
XVI w./ ok. 1750 r./
1956 - 1960

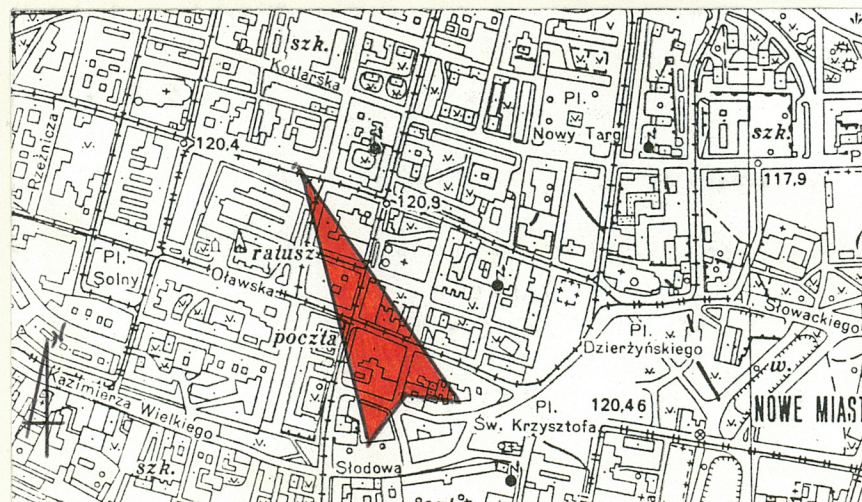
3. Miejscowość

WROCŁAW

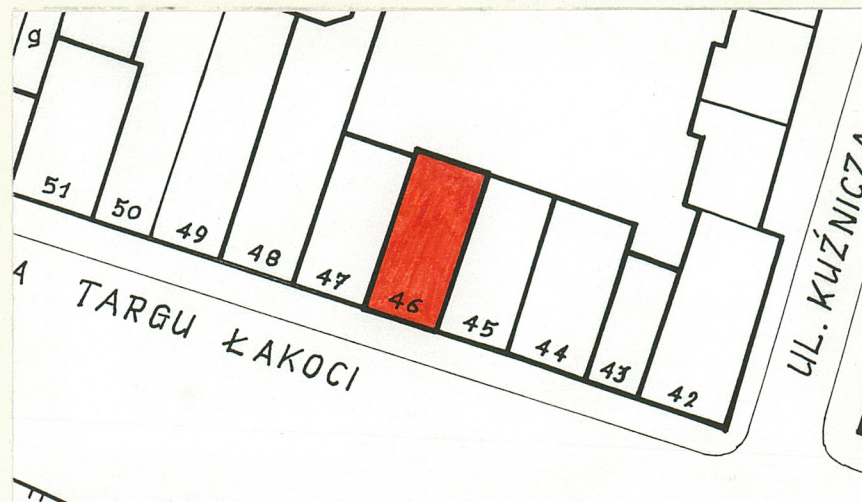
11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

1. Elewacja frontowa pd.

2. Plan orientacyjny 1 : 10 000.

3. Plan sytuacyjny 1: 1000.

4. Adres

Rynek 46
50-116 Wrocław

nr hipoteczny KW

lub. ewid. gruntów ark. 26, dz. 84/16

5. Przynależność administracyjna

województwo wrocławskie

gmina Wrocław

6. Poprzednie nazwy miejscowości

VRATISLAVIA, WRATISLAY,
VRATISLAU, WRATISLAVIA,
BRESLAU,

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo wrocławskie

powiat Wrocław

8. Właściciel i jego adres

Urząd Miasta i Gminy
50-141 Wrocław
Nowy Targ 1-8

9. Użytkownik i jego adres

BGM ul. Łaciarska 33/34, W-w,
Cukiernia "Pod Słodką Borówką",
Karczma "Pod Szczęśliwym Kupcem"

10. Rejestr zabytków

1102 5.12.1949; 2/102 10.12.1954

Nr 151 data 15.02.1962.

Wg najnowszych badań archeologiczno-architektonicznych przeprowadzonych przez IHASiT Politechniki Wrocławskiej i opublikowanych m.in. przez M. Chorowską średniowieczny budynek na obecnej parceli Rynek 46, powstał pomiędzy rokiem 1300 a 1475. Charakterystycznym elementem datującym dla budowli tego czasu było powszechne stosowanie przy wznoszeniu murów wątku gotyckiego. Omawiana kamienica była typowym przykładem rozwiązania o szerokości elewacji frontowej 30 stóp z podwójnym rzędem sklepionych kolebkowo pomieszczeń piwnicznych. Z tej fazy zabudowy zachowały się do dnia dzisiejszego z całą pewnością kamienne fundamenty i pomieszczenia piwniczne oraz dolne partie murów granicznych obecnej kamienicy. Przeprowadzone badania murów sąsiedzkich w tej części zabudowy rynkowej wykazały, że mur wraz z wnękami i strzępami oraz gzymsami podstropowymi, między posesją 46 i 47, wzniesiony został jednorazowo w ramach swości pojętej współpracy międzysąsiedzkiej, do czego zachęcał wilkierz z 1377 roku.

Ze schyłkowej fazy średniowiecza daje się wyodrębnić pozostałości wewnętrznego zejścia do piwnic i to zarówno w omawianym budynku, jak i sąsiednich 44, 45 i 47.

Znany z planu aksonometrycznego

Budynek usytuowany w zwartym ciągu zabudowy północnej pierzei Rynku, na wąskiej, prostokątnej parceli, wydłużonej na osi północ - południe. Kamienica podpiwniczona, czterokondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym ze szczytową elewacją frontową skierowaną na południe.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA: budynek murowany z cegły, na zaprawie wapienno-piaskowej. Szczytowe ściany we frontowych pomieszczeniach piwnicznych kamienne. Fundamenty i dolne partie ścian pomieszczeń piwnicznych również kamienne. Gładkie tynki zewnętrzne i wewnętrzne.

Sklepienia: w piwnicy pięć pomieszczeń przykrytych ceglanyimi sklepieniami kolebkowymi na łuku pełnym. Dwie kolebki w pomieszczeniach frontowych i trzy w pomieszczeniach tylnych. Pomiedzy nimi na osi wschód - zachód korytarz sklepiony kolebką na spłaszczonym łuku. W północno-wschodnim narożniku budynku dwa pomieszczenia jedno pod drugim. Wszystkie kolebki na osi północ - południe. Na pierwszej kondygnacji pierwotnie dwa wąskie pomieszczenia przykryte sklepieniami kolebkowo-krzyżowymi wzdłuż osi północ-południe. W pomieszczeniu zachodnim sześć przęseł, w pomieszczeniu wschodnim też sześć przęseł i po dwie dodatkowe lunety na początku i końcu sklepienia, związane z otworami elewacji frontowej i tylnej. Na niektórych przęsłach widoczne „szwy”. Sklepienie pomieszczenia podzielone wtórnymi ściankami.

Stropy: na drugiej kondygnacji drewniane stropy belkowe z podsufitką. W dwóch frontowych pomieszczeniach bogate dekoracje sztukatorskie. W pomieszczeniu południowo-wschodnim centralnie profilowana rama z półwałków o wielokrotnie łamanych kształtach krzywizn. W wewnętrznym polu i na zewnątrz delikatna dekoracja cęgowa ze stylizowanymi elementami roślinnymi. Na krótszej osi po bokach ramy wolutowe elementy liściaste. Dookoła proste fasety z profilowanymi gzymsikami w dolnej części. W sąsiednim pomieszczeniu południowo-zachodnim bogatsza dekoracja stiukowa. Faseta analogiczna jak obok. W części centralnej eliptyczna rama z przedstawieniem orła pośrodku. Dookoła roślinno-cęgowa dekoracja analogiczna do już opisanej, ujęta w profilowaną ramę z półwałków, również o wielokrotnie załamanych krzywiznach. Po jej zewnętrznej stronie w narożnikach sufitu cztery orły. Na krótszej osi kompozycji dwie twarze ludzkie w wolutowym obramieniu. Po ich bokach klasycystyczne wazy i baldachimy. Całość wpleciona w dekorację cęgowo-roślinną. W pomieszczeniu północno-wschodnim tylko faseta analogiczna do poprzednich. Na wyższych kondygnacjach stropy Kleina.

Dach: dwuspadowy w układzie szczytowym do elewacji frontowej, kryty

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
ok. 3 900 m ³	ok. 800 m ²	handlowo-mieszkalne	usługowo-mieszkalne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.)		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)	
<p>W latach 1956 - 1960 przeprowadzono modernizację kaminicy: zlikwidowano schody powyżej drugiej kondygnacji, wymieniono stropy i udostępniono mieszkania z klatki schodowej sąsiedniej kamienicy nr 47. Jednocześnie wymieniono więźbę dachową, pokrycie dachu i posadzki. Na elewacji frontowej w wyniku zlikwidowania korynckich głowic, przekształcono pilastry kondygnacji szczytowej w lizeny. Zaś podokienniki na czwartej kondygnacji pozbawiono dekoracji stiukowej.</p> <p>W latach 90. przeprowadzono kapitalny remont przyziemia oraz drugiej kondygnacji. Odświeżono obie elewacje.</p>		<p>Budynek w dobrym stanie technicznym. Osuszone, w dobrym stanie <u>fundamenty</u>, mury nośne i <u>sklepienia</u> pomieszczeń piwnicznych. W dobrym stanie także <u>sklepienia</u> pierwszej kondygnacji. <u>Elewacje</u> bez ubytków, z zachowanym detalem architektonicznym na fasadzie, częściowo uproszczonym. Zakonserwowane <u>sztukaterie</u> na sufitach frontowych pomieszczeń drugiej kondygnacji. Zlikwidowana oryginalna <u>klatka schodowa</u>. Współczesne <u>posadzki</u>, <u>podłogi</u>, <u>stolarka</u> okienna i drzwiowa.</p>	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie			
<p>Budynek jest w całości objęty ochroną konserwatorską (bryła, elewacja frontowa, sklepienia i stropy z dekoracją sztukatorską, układ wnętrz). Kapitalnemu remontowi powinny być poddane pomieszczenia piwniczne, a następnie udostępnione. Należy odtworzyć detal elewacji frontowej wg zachowanej ikonografii</p>			

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

1. B.Weiner: Aksonometryczny plan Wrocławia, 1562, OK BUWr,
2. F.B.Werner: Aksonometryczny plan Wrocławia, rys. /w:/
Topographia oder Prodromus delineati Silesiae..., Bd. 1,
s. 196, ok. 1750, OR BUWr,
3. F.B.Werner: Grosse Ring vom Mitternacht zu sehen. j.w.
s. 362,
4. Elewacja frontowa kamienicy nr 46. Fotografie, lata 20.-
30. XX w., OZG BUWr, sygn. fot. 3326, 3327, 3320, 3328,
3422, 3329,

MTERIAŁY ARCHIWALNE:

Archiwum Budowlane Miasta Wrocławia, teczka sygn. 3740,

22. Bibliografia

1. H.Lutsch: Verzeichnis der Kunstdenkmäler der Provinz
Schlesien. Bd. 1, Breslau 1886, s. 157,
2. R.Stein: Das Breslauer Bürgerhaus. Tübingen 1966, s.
109,
3. O.Czerner: Rynek wrocławski, Wrocław 1976, s. 140, 78,
il. 161, 202,
4. Prace konserwatorskie na terenie województw jeleniogór-
skiego, legnickiego, wałbrzyskiego, wrocławskiego w
latach 1974-1978, Wrocław 1985, s. 217 - 218,
5. M.: Chorowska: Średniowieczna kamienica mieszczkańska we
Wrocławiu, Wrocław 1994, s. 38, 42-43, 53, 77,

23. Uwagi różne

24. Opracowanie karty ewidencyjnej

tekst ..... Artur Hryniewicz, listopad 1998 r., *Artur Hryniewicz*
imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki ..... Artur Hryniewicz, listopad 1998 r., *Artur Hryniewicz*
imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. .... Artur Hryniewicz, listopad 1998 r., *Artur Hryniewicz*
imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów .....

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

5 wkładek do karty,

1. Miejscowość:	WROCLAW	2. Obiekt (nazwa jak na karcie)	3. Zawartość wkładki: nazwa materiału uzupełniającego
2. Gmina:	WROCLAW	DOM MIESZKALNY	c.d. historii i opisu,
3. Województwo:	WROCLAWSKIE		

c.d. historii:

Wrocławia z 1562 roku, dom posiadał czterokondygnacyjną bryłę zasadniczą z jednokondygnacyjną częścią strychową. Dwa otwory wejściowe w elewacji frontowej pokrywają się w pełni ze współczesną dyspozycją wewnątrz pierwszej kondygnacji. Nabiera to szczególnego znaczenia wobec powszechności występowania jednego otworu wejściowego w ukazanych przez Weinera kamienicach. Zaś dodatkowo wprowadzona na osi pionowej linia dzieląca fasadę na dwie połówki może sugerować „bliźniacze” funkcjonowanie budynku. Trudno jest obecnie stwierdzić bez przeprowadzenia odpowiednich badań czy zachowane do dziś w przyziemiu sklepienia kolebkowo-krzyżowe mają rodowód renesansowy czy też pochodzą z XVIII-wiecznej przebudowy.

Wg Steina zapisy hipoteczne przekazują nam informacje o zakupieniu zabudowanej parceli nr 46 dnia 10 października 1748 roku przez kupca wrocławskiego Johanna Gottfrieda Selenke. Urodzony w 1715 roku w Sobieszewie i zmarły w 1784 roku we Wrocławiu znany był on przede wszystkim z założenia w 1775 roku domu opieki dla nieszczęśliwych i zubożałych kupców. Wg Steina już w 1749 roku nowy właściciel dokonał przebudowy istniejącej lub wzniesienia nowej barokowej kamienicy. Zarówno przeprowadzone badania na poziomie piwnic, jak i charakter wewnątrz przyziemia sugerują przebudowę. Najbardziej charakterystycznymi elementami pochodzącymi z tego czasu są kształt i wystrój elewacji frontowej oraz sztukateryjne dekoracje sufitów frontowych pomieszczeń drugiej kondygnacji. Z całą pewnością powstała wtedy też w północno-wschodnim narożniku kamienicy, powyżej pierwszej kondygnacji, klatka schodowa. Wg Steina zarówno elewacja kamienicy nr 46, jak i zbliżonej do niej kamienicy Rynek-Ratusz 7, w podziałach, systemie pilastrów i lizem oraz dominującym ornamencie, prezentują XVIII-wieczną odmianę baroku o proveniencji południowo-wschodniej części krajów niemieckich. Powstały po 1750 roku sztukateryjny wystrój wewnątrz drugiej kondygnacji cechuje się mniejszą plastycznością w stosunku do dekoracji fasady. Na rysunku Wernera z ok. 1750 roku widzimy elewację frontową w jej obecnym kształcie z tą tylko różnicą, że w części przyziemia oprócz dużego prostokątnego wejścia do sieni na linii trzeciej osi okiennej od lewej, mamy jeszcze dwa dodatkowe na osi drugiej i czwartej. Odpowiada to zachowanej inwentaryzacji przyziemia z ok. 1900 roku, na której widzimy nieduże, wydzielone pomieszczenie handlowe w narożniku południowo-wschodnim.

Na początku XIX wieku oba sklepienie pomieszczenia pierwszej kondygnacji zostały przeznaczone na dwa niezależne lokale handlowe. Ich przystosowanie do nowych funkcji objawiało się w 2. połowie wieku kilkoma zmianami witryn sklepowych oraz wydzieleniem zorytarza do klatki schodowej. Ślady po tych działaniach adaptacyjnych zachowały się w dokumentach Archiwum Budowlanego.

Wkładkę założył:.....Artur Hryniewicz, listopad 1998 r.,

Miejsce przechowywania negatywów.....

W trakcie drugiej wojny światowej budynek nie uległ zniszczeniu, został jednak w dużym stopniu przebudowany w latach 1956 - 1960. Dotyczyło to przede wszystkim wyższych kondygnacji: zlikwidowano schody powyżej drugiej kondygnacji, wymieniono stropy i udostępniono mieszkania z klatki schodowej sąsiedniej kamienicy nr 47. Jednocześnie wymieniono więźbę dachową, pokrycie dachu i posadzki. Na elewacji frontowej w wyniku zlikwidowania korynckich głowic, przekształcono pilastry kondygnacji szczytowej w lizeny. Zaś podokienniki na czwartej kondygnacji pozbawiono dekoracji stiukowej.

c.d. opisu:

dachówka. Strych trzykondygnacyjny, dwie dolne kondygnacje mieszkalne.

Więźba dachowa: drewniana, kleszczowo-płatwiowa z dwiema płatwiami pośrednimi.

Posadzki: w piwnicy wylewka jastrychowa, jedynie w dolnym północno-wschodnim pomieszczeniu płyty kamienne. Na pierwszej kondygnacji w pomieszczeniu wschodnim kafle ceramiczne. W pomieszczeniu zachodnim w części frontowej płytki kamienne, w części tylnej kafle ceramiczne. Na drugiej kondygnacji drewniany parkiet. Na wyższych kondygnacjach mieszkalnych parkiety, lastriko i kafle ceramiczne.

Schody: piwnica i wyższe, mieszkalne kondygnacje kamienicy dostępne dzięki współczesnej klatce schodowej sąsiedniego domu nr 47. W piwnicy między korytarzem i pomieszczeniami znajdującymi się na różnych poziomach schody jednobiegowe, ceglane. We wschodnim pomieszczeniu przyziemia schody łączące pierwszą i drugą kondygnację. Dwubiegowe, łamane z podestem między biegami i dodatkowym podestem w połowie wyższego biegu. Wsparte na murowanej, ceglanej kolebce, stopnie i podstopnice drewniane. Współczesna drewniana balustrada z ażurowymi otworami u dołu i góry zakończonymi elementami trójliścia.

Drzwi: frontowe do pomieszczeń pierwszej kondygnacji oraz związane z nimi witryny współczesne. W pomieszczeniu wschodnim pierwszej kondygnacji i na drugiej kondygnacji współczesna stolarka drzwiowa i boazerie, nawiązujące stylistyką do oryginalnych sztukaterii i wystroju elewacji frontowej.

Okna: drewniane, skrzynkowe, z okresu powojennej modernizacji.

RZUT: budynek na planie prostokąta wydłużonego na osi północ - południe, elewacją frontową skierowaną na południe. Wnętrze z dwoma wydłużonymi pomieszczeniami: wschodnim i zachodnim. Oba sklepione sześcioma przęsłami kolebkowo-krzyżowymi, wschodnie dodatkowo zakończone przy elewacji frontowej i tylnej dwiema poprzecznymi lunetami. Oba pomieszczenia z osobnymi wejściami od frontu, obecnie podzielone wtórnymi ściankami. W centralnej części pomieszczenia wschodniego schody na drugą kondygnację.

BRYŁA: jednorodna, zwarta. Budynek podpiwniczony, czterokondygnacyjny, kryty dachem dwuspadowym w układzie szczytowym do elewacji frontowej. Strych trzykondygnacyjny, dwie dolne kondygnacje mieszkalne. Pomieszczenia piwniczne na różnych poziomach. Najniżej usytuowane pomieszczenie tylne północno-wschodnie. Pomieszczenia frontowe na wyższym poziomie i stosunkowo najwyżej górne pomieszczenie tylne północno-wschodnie. Na poziomie pośrednim tylne pomieszczenie północno-zachodnie. Wszystkie pomieszczenia kryte ceglanymi kolebkami na łukach pełnych lub spłaszczonych, zorientowane wzdłuż osi północ południe.

ELEWACJE: elewacja frontowa południowa: czterokondygnacyjna, czteroosiowa, z trzykondygnacyjnym szczytem, gładko otynkowana. Na pierwszej kondygnacji poziome bonie, na drugiej i trzeciej kondygnacji na narożach płaskie, boniowane lizeny. Na pierwszej kondygnacji dwie współczesne witryny i osobne drzwi do pomieszczenia wschodniego i zachodniego. Na wyższych kondygnacjach otwory okienne prostokątne w profilowanych, płaskich

1. Miejscowość:	WROCŁAW	2. Obiekt (nazwa jak na karcie)	3. Zawartość wkładki: nazwa materiału uzupełniającego
2. Gmina:	WROCŁAW	DOM MIESZKALNY	c.d. opisu, rzut przyziemia, ikonografia,
3. Województwo:	WROCŁAWSKIE		

opaskach z uszakami w górnych narożach. Na drugiej i trzeciej kondygnacji prostokątne, płycinowe podokienniki z ozdobnymi, wolutowo obramionymi płaskimi pseudokartuszami w płycinach. Parapety okien profilowane, pod parapetami, na przedłużeniu bocznych opasek niewielkie „fartuszki” z pomponami. Na drugiej kondygnacji nadokienniki z profilowanymi naczółkami poziomymi po bokach i wygiętymi łukowo pośrodku. Płaskie wsporniki pod naczółkami z dekoracją rocaillową. Pod naczółkiem nakładana, sztukatorska dekoracja muszlowo-rocaillowa. Na drugiej kondygnacji naczółki trójkątne, przerwane u dołu, również profilowane. Sztukatorska dekoracja i wsporniki pod naczółkami o nieznacznie zmienionych formach w stosunku do drugiej kondygnacji. Na czwartej kondygnacji podokienniki prostokątne, płycinowe, bez dodatkowych dekoracji. Nadokienniki w formie nałożonej sztukatorskiej dekoracji rocaillowo-geometrycznej z wolutami i perełkami. Nad oknami osi skrajnych dekoracja delikatniejsza, ażurowa. Nad środkowymi pełniejsza, rozbudowana. Pomiędzy środkowymi osiami powyżej nadokienników kartusz o wolutowo zakończonych narożach z inicjałem: JGS. Na drugiej, trzeciej i czwartej kondygnacji dolne obramienia podokienników połączone w płaskie gzymsy międzykondygnacyjne. Ponad czwartą kondygnacją profilowany, również płaski gzyms na wysokości nadokiennych dekoracji okien. Pomiędzy czwartą kondygnacją i szczytem profilowany gzyms. Szczyt dwukondygnacyjny w swojej dolnej części, ujęty po bokach dwiema parami pilastrów i wolutowymi spływami na skrajach. W dolnej kondygnacji trzy prostokątne otwory okienne w płaskich, profilowanych opaskach. W drugiej kondygnacji dwa analogiczne otwory z opaskami z uszakami, jak na niższych kondygnacjach elewacji. Szczyt zakończony trójkątnym naczółkiem z profilowanym gzymsem dookoła wewnętrznej płaszczyzny z eliptycznym, poziomym otworem okiennym w prostokątnym obramieniu z uszakami na wszystkich narożnikach.

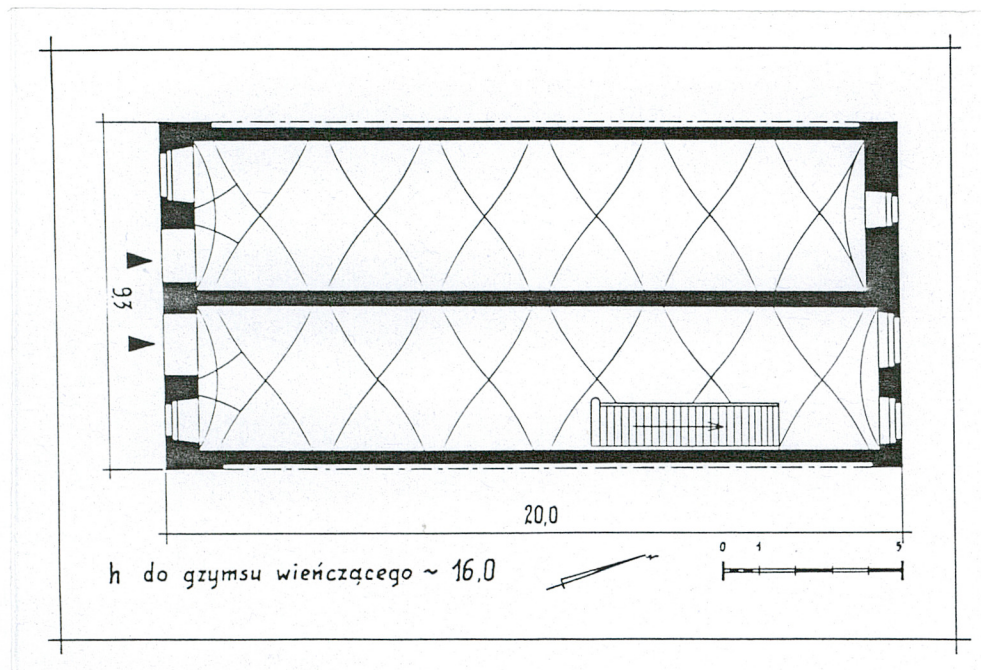
Elewacja tylna północna: czterokondygnacyjna, czteroosiowa, z trzykondygnacyjnym trójkątnym szczytem. Na pierwszej kondygnacji w dwóch lewych osiach prostokątne otwory okienne, między dwiema prawymi osiami mały poziomy, prostokątny otwór okienny. Między pierwszą i drugą kondygnacją prosty gzyms. Na wyższych kondygnacjach otwory okienne prostokątne, w szczycie mniejsze. Na dolnej kondygnacji szczytu trzy otwory okienne, na drugiej kondygnacji jeden prostokątny otwór pośrodku i dwa poziome eliptyczne otwory po bokach. Powyżej niewielki prostokątny otwór okienny. Brak jakichkolwiek dekoracji i dodatkowych elementów, elewacja gładko otynkowana.

INSTALACJE: elektryczna, gazowa, wodna, kanalizacyjna, miejskie ogrzewanie centralne.

Wkładkę założył:.....Artur Hryniewicz, listopad 1998 r.,

Miejsce przechowywania negatywów.....

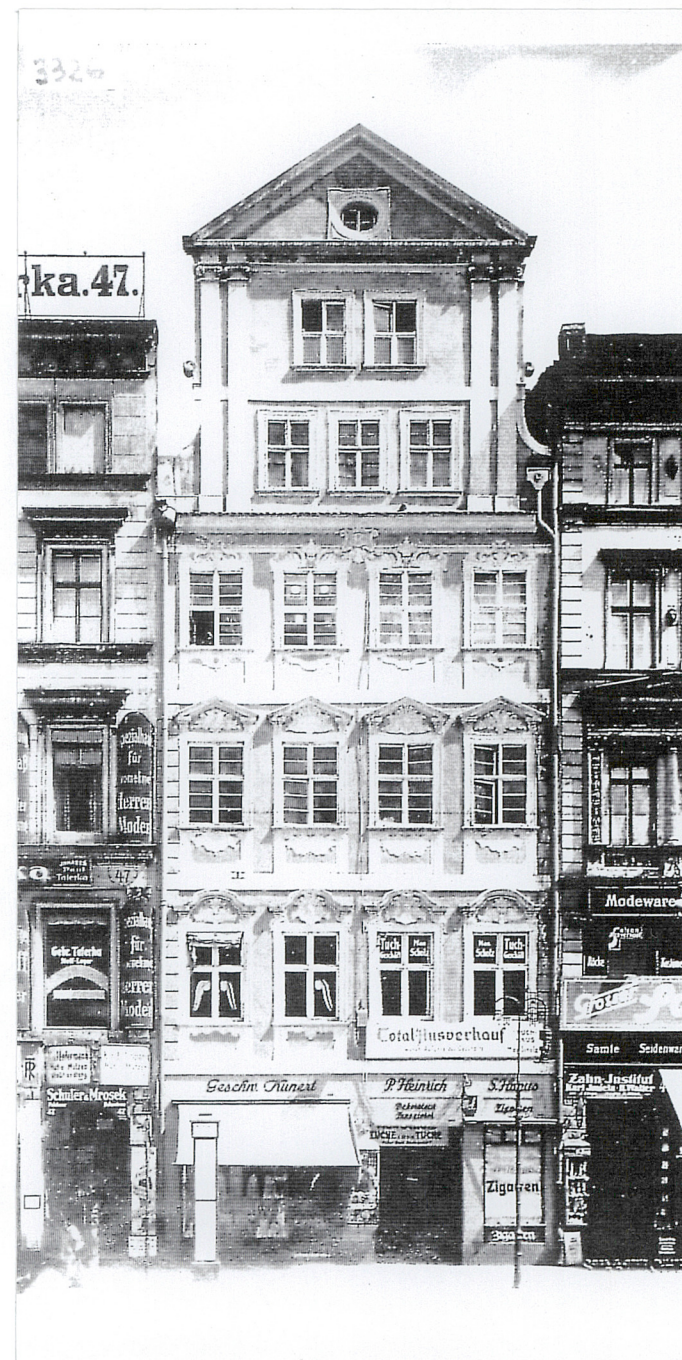

4. Rzut przyziemia.

5. Fragment rysunku Wenera z ok. 1750r.

6. Fotografia, ok. 1930 r.

1. Miejscowość. .... WROCŁAW.....	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina ..... WROCŁAW.....	DOM MIESZKALNY	dokumentacja fotograficzna,
3. Województwo ..... WROCŁAWSKIE.....		

7. Elewacja tylna pn.

8. Fasada, okno 2. kond.

9. Fasada, okno 3. kond.

Wkładkę założył: Artur Hryniewicz, listopad 1998 r.,
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: .....

10. Fasada, szczyt.

11. Fasada, okna 4. kondygnacji.

12. Pomieszczenie piwniczne frontowe, zachodnie.

13. Pomieszczenie piwniczne frontowe, wschodnie.

14. Dolne pomieszczenie piwniczne pn.-wsch.

1. Miejscowość. .... WROCLAW	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina ..... WROCLAW	DOM MIESZKALNY	dokumentacja fotograficzna
3. Województwo .... WROCLAWSKIE		

15. Wschodnie pomieszczenie przyziemia.

16. Zachodnie pomieszczenie przyziemia.

17. Sklepienie kolebkowo-krzyżowe w zach. pomieszczeniu przyziemia.

18. Sklepienie kolebkowo-krzyżowe w zach. pomieszczeniu przyziemia

Artur Hryniewicz, listopad 1998 r.,

Wkładkę założył: .....
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: .....

19. Pn.-wsch. pomieszczenie
2. kond.

20. Kominek na 2. kond.

21. Sufit w pomieszczeniu
pd.-wsch. 2. kond.

22. Pd.-zach. pomieszczenie 2. kond.

23. Pd.-wsch. pomieszczenie 2. kond.

1. Miejscowość. .... WROCLAW	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina ..... WROCLAW	DOM MIESZKALNY	dokumentacja fotograficzna,
3. Województwo ..... WROCLAWSKIE		

24. Stiuki w pomieszczeniu pd.-wsch.

25. Stiuki w pomieszczeniu pd.-wsch.

26. Stiuki w pomieszczeniu pd.-wsch.

Wkładkę założył: .... Artur Hryniewicz, listopad 1998 r., ...
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: .....

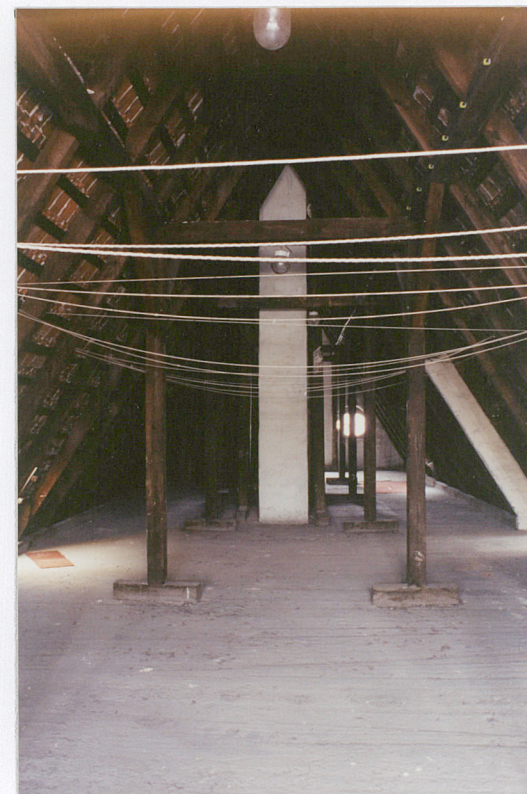
27. Sufit w pomieszczeniu
pd.-zach.

28. Stiuki w pomieszczeniu pd.-zach.

29. Stiuki w pomieszczeniu pd.-zach.

30. Wieżba dachowa.